

Formanden: Jeg skal derefter forhøre, om Noget ønskes at yttre sig om Forslaget i dets Heelhed, saaledes som det er affemt under anden Behandling.

Hvis ikke, kunne vi gaae over til Forslagets Vedtagelse; da det stillede Ændringsforslag er forkastet, staaer Sagen altsaa saaledes, som den var affemt ved anden Behandling.

Efterat Formanden derpaa havde oplæst:

Forslag

til

Lov om en forandret Tidsbestemmelse i § 4 af Loven af 4de Juli 1850 om Afsløsing af det Pligtarbejde, der, forinden Kundgjørelsen af Forordningen af 27de Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger paa Landet,

saaledes som det findes indført i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 34 under Nr. LI.

blev det ved den derpaa følgende Afstemning vedtaget med 23 Stemmer mod 13.

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Folkethingets Formand Forslaget med Anmodning om igjen at forelægge Folkethinget det.

Vi gaae nu over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er Sagen, der angaaer Udkast til Lov angaaende den Bestyrelserne over de civile Straffeanstalter tilkommende Straffemyndighed. Det er til anden Behandling Sagen foretages; der er ingen Ændringsforslag stillet. Jeg skal sætte Lovforslagets §§ 1 og 2 under Discussion.

Slensborg: Den høitærede 5te Lands- thingsmand for Kjøbenhavn (Drsted) udtalte under Sagens første Behandling, saavidt jeg opfattede hans Ord, at det havde været ønskeligt, om den Lov, der skulde gives, for at bestemme vedkommende Bestyrelses Straffemyndighed, kunde have undgaaet at optage corporlige Straffe blandt Correctionsmidlerne, eller dog kunde have givet bestemte Regler om, i hvilke Tilfælde og for hvilke Forseelser corporlige Straffe skulde være at anvende. Jeg opfattede hans Foredrag, som om han i det Hele taget var en Modstander af corporlige Straffe,

og saa i Straffeanstalterne, og som om han alene, fordi Nødvendigheden under Straffeanstalternes nuværende Indretning formeentligt bød at egaliserende Straffemyndigheden i de forskjellige af disse Straffeanstalter, ikke stemte imod det foreliggende Udkast. Jeg kan ikke Andet end aldeles slutte mig til hine Uttringer. Det har inderligt glædet mig at høre dem udtale; thi jeg har stedse følt Rædsel for corporlige Straffe; de ere i høi Grad opværende, idetmindste for mine Følelser, og jeg antager, at de virke i høieste Grad skadeligt, idet de svække og sløve Æresfølelsen, som altid er tilstede i en vis Grad, selv hos Forbryderen, vække Bitterhed og Harm og ofte skade Helbreden i langt højere Grad end andre Straffe; og allermindst burde de efter min Formening anvendes efter et saa arbitrært Skjøn, som i det foreliggende Udkast, eller paa Fruentimmer. Jeg maa overhovedet udtale som min Mening, at jeg troer, der er ingen Straffe, det er farligere at give en reen arbitrar Myndighed til at anvende, end netop corporlige Straffe i streng Forstand. Der er desværre Flere, som have en særdeles Prædilection for at anvende disse Straffe, og i disse Straffes Udøvelse finder ofte personlig Uvillie sin største Fryd. Dog, skjøndt jeg føler den stærkeste Tilboielighed til at udtale mig videre mod disse Straffe, og kunde finde mig høilig opfordret til at indkomme for Thinget med Forslag om deres aldeles Ophævelse, saa skal jeg dog ikke nu nærmere gaae ind derpaa. Tidens Fylde er i saa Henseende endnu neppe kommen. Saalænge vi see Rottingen, som nu er traadt i Hædselkjæppens Sted, bruges som Straf i Landmilitair-Staten ligesom Lampen i Svøtaten, saalænge vi høre, ikke blot ældre Militaire, der vanskelig kunne løsribe sig fra den tidligere Tingenes Tilstand, beklage den Indskrænkning i Bryglenes Brug, der er gjort i Landetaten, og ivre for deres Bibeholdelse som noget Godt, saalænge vi see en af Slagets yngre Sønner endogsaa paa Brent at tage Lampen i Forsvar, saalænge er der intet Haab om at faae de corporlige Straffe afskaffede i Straffeanstalterne, hvor der kan anføres Mere til Forsvar for deres Brug end udenfor. Jeg anseer det imidlertid altid for Noget vundet, at disse Straffes Brug er mere indskrænket